

136/22 B m
L. D. to VB

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

'S-GRAVENHAGE

cc. alle Ministers

MINISTERRAAD

5 AUG. 1960 / 5

afgevaan

AAN:

Zijne Excellentie
de Heer Minister-President,
Voorzitter van de Raad van
Ministers.

Directie/Afdeling: DGES

Datum: 2 augustus 1960

Onderwerp: Verslag van de Ministeriële
conferentie betreffende de
reorganisatie van de O.E.E.S.
op 22 en 23 juli 1960.

Kenmerk: 110 849

Foto-nr: 201 773

Op 22 en 23 juli vond te Parijs een ministeriële conferentie plaats betreffende de reorganisatie van de O.E.E.S., waaraan de vertegenwoordigers van de achttien lidstaten van de O.E.E.S., Canada, de Verenigde Staten, Zuid-Slavië en de Europese Gemeenschappen deelnamen. Deze conferentie vloei-
de voort uit een resolutie van de conferentie op ambtelijk niveau over hetzelfde onderwerp welke op 24 en 25 mei eveneens te Parijs plaats vond. De conferentie had tot taak

- (1) het rapport te behandelen dat door de Werkgroep werd opgesteld welke tijdens de conferentie van 24 en 25 mei in het leven werd geroepen.
- (2) een conventie voor de op te richten organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling te behandelen met de bedoeling om aan deze conventie voorlopige goedkeuring te hechten.
- (3) een Secretaris-Generaal van de op te richten organisatie aan te wijzen.
- (4) een Voorbereidend Comité in te stellen.
- (5) de taak van de O.E.C.D. op het gebied van de ontwikkeling der minderontwikkelde gebieden vast te leggen en de verhouding van de O.E.C.D. tot de D.A.G. (Development Assistance Group) te preciseren.

De vergadering stond onder leiding van de Deense minister van buitenlandse zaken, de heer Krag, die met voortvarendheid leiding gaf aan de vaak moeilijke besprekingen. De Nederlandse delegatie werd geleid door mr D.U. Stikker, hoofd van de Gecombineerde Nederlandse Vertegenwoordiging te Parijs.

Ondanks het feit dat de standpunten ten aanzien van de verschillende problemen ver uit elkaar lagen, is men er tijdens deze conferentie toch in geslaagd over verreweg de meeste openstaande punten overeenstemming te bereiken. De indruk bestaat dat het feit dat de Westerse wereld op het ogenblik voor uiterst moeilijke problemen wordt gesteld ertoe heeft bijgedragen dat alle ter conferentie aanwezige partijen getracht hebben een bevredigend resultaat te bereiken. Van verschillende zijden zijn dan ook belangrijke concessies gedaan. Het handelsobjectief van de nieuwe organisatie ligt nu vast-verankerd in de conventie en in een protocol dat de instelling van een Handels Commissie zal behandelen. Het probleem van de continuïteit is opgelost doordat de Verenigde Staten en Canada hebben afgezien van de mogelijkheid na ratificatie van de conventie een veto uit te brengen op activiteiten waarover in het Voorbereidend Comité overeenstemming was bereikt. Tenslotte bleken de minderontwikkelde leden van de Organisatie bereid in beginsel genoeg te nemen met een gelijkstelling aan de minderontwikkelde landen welke geen lid zijn van de Organisatie, waardoor de besprekingen op dit punt soepeler verliepen dan men verwacht had.

./.

De resultaten van de conferentie zijn neergelegd in vier resoluties welke hier bij zijn gevoegd. Er zijn echter voorts ten aanzien van vele punten door de conferentie besluiten genomen -met name betrekking hebbend op bepaalde artikelen van de ontwerpconventie en het rapport van de Werkgroep- welke niet als zodanig in resoluties zijn overgenomen, maar toch als afspraken kunnen worden beschouwd waarvan in de nog te voeren onderhandelingen in het Voorbereidend Comité uiterst moeilijk kan worden afgeweken.

Wat de specifieke opdrachten betreft welke door de resolutie van 25 mei aan deze conferentie waren toevertrouwd, kan worden gesteld dat deze in grote lijnen zijn uitgevoerd. Met name is een Secretaris-Generaal aangewezen in de persoon van de Deense oud-minister van financiën, de heer Kristensen. Voorts is een Voorbereidend Comité ingesteld met een uitgebreide taakopdracht (zie Bijlage I - OECD(60)14). Men heeft met opzet in deze laatste resolutie vermeden de term "voorlopige goedkeuring" te gebruiken, aangezien ter conferentie duidelijk bleek dat een aantal landen niet in staat was voorlopige goedkeuring aan de ontwerp-conventie te hechten. Met name was dit het geval met Oostenrijk, Portugal, Zweden en Zwitserland. Wel is vastgelegd dat vóór het einde van 1960 een nieuwe ministeriële conferentie bijeen zal worden geroepen teneinde tot ondertekening van de conventie te kunnen overgaan.

Hoewel op het oog volledige overeenstemming werd bereikt, is het duidelijk dat vooral op het gebied van de handel de standpunten nog steeds uiteenlopen. De onderhandelingen die in de herfst in het Voorbereidend Comité zullen plaatsvinden zullen dan ook waarschijnlijk zeer moeilijk zijn. Het belangrijkste probleem hierbij is dat vele landen -waaronder ook Nederland,- gaarne nader zouden vastleggen de wijze waarop de nieuwe organisatie haar taak op het gebied van de handel zal kunnen uitvoeren, waarbij men vooral zou willen zien dat de procedures welke in de O.E.E.S.hun nut hebben bewezen, worden gehandhaafd.

Het lijkt echter om constitutionele redenen voor de Verenigde Staten buitengewoon moeilijk te zijn regels op het gebied van de handel te aanvaarden, ook al nemen deze slechts de vorm aan van procedure-regels, in verband met de prerogatieven op het gebied van de handel van het Amerikaanse Congres. Het is duidelijk dat het buitengewoon moeilijk zal zijn op dit gebied van de Verenigde Staten concessies te krijgen, omdat de regering van dat land niet gaarne het uitblijven van een ratificatie riskeert, vooral nu de Verenigde Staten hebben afgezien van de mogelijkheid om punten waarover overeenstemming is bereikt in het Voorbereidend Comité na ratificatie te veto-en.

Vóór en tijdens de conferentie vond regelmatig persoonlijk overleg plaats met de andere delegaties der Benelux-landen, terwijl tussen de zes lidstaten van de E.E.G. op vrijdagochtend 22 juli een officiële coördinatievergadering plaats vond. Een verslag van deze vergadering voeg ik als bijlage aan dit verslag toe.

Mijn indruk is dat de conferentië van 22 en 23 juli tot voor Nederland bevredigende resultaten heeft geleid. Op handelsgebied zijn de mogelijkheden om verder te onderhandelen opengehouden en op andere gebieden is duidelijk vooruitgang geboekt. Of de organisatie in de toekomst in staat zal zijn belangrijk werk te verrichten, waaraan onzerzijds groot belang wordt gehecht, zal in feite grotendeels afhangen van de wil der aan de nieuwe organisatie deelnemende landen om tot een sterke vorm van samenwerking te komen.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

VERSLAG der bespreking tussen Minister Luns en
zijn Italiaanse ambtgenoot, Minister Segni, op
16 augustus 1960 in
Venetië.

Na een lunch op de praefectuur werden de besprekingen aangevangen te 15.30 uur. Minister Luns was vergezeld van HM's Ambassadeur te Rome en van de Secretaris-Generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Minister Segni werd bijgestaan door de Italiaanse Ambassadeur te 's-Gravenhage en door de Italiaanse Directeur-Generaal Politieke Zaken. Tevens was een secretaris van Minister Segni aanwezig.

Minister Segni heette zijn Nederlandse ambtgenoot welkom en achtte dit persoonlijke contact uitermate nuttig omdat de besprekingen, welke te Rambouillet tussen Generaal de Gaulle en Kanselier Adenauer waren gehouden, voor de Benelux-landen en Italië van grote betekenis konden zijn. Het was derhalve noodzakelijk dat men met elkaar overleg pleegde. Het huidige gesprek was ook daarom voor Italië van belang omdat de Italiaanse Minister-President Fanfani in september a.s. de Generaal de Gaulle in Parijs zal bezoeken en een voorafgaande oriëntatie derhalve gewenst is.

Minister Segni stelde voor eerst inlichtingen uit te wisselen over de ontmoeting van de Gaulle en Adenauer en van Adenauer en MacMillan om daarna van gedachten te wisselen over de reacties, welke daarop bij de Nederlandse en Italiaanse regeringen bestonden en om vervolgens de rol van Engeland in de huidige situatie te analyseren. Hij vroeg daarop aan de Directeur-Generaal Politieke Zaken, de heer Straneo, een uiteenzetting te geven van de feitelijke inlichtingen welke Italië over Rambouillet en over het gesprek Adenauer/MacMillan had ontvangen.

De heer Straneo gaf een uiteenzetting op basis van de inlichtingen, welke de Italiaanse Regering uit Bonn en uit Parijs had ontvangen. Deze waren nog betrekkelijk vaag doch men kon reeds enkele algemene ontwikkelingen duidelijk herkennen. Na zijn feitelijke uiteenzetting verklaarde Minister Luns dat deze inlichtingen vrijwel geheel met de Nederlandse inlichtingen overeenstemden. Gemakshalve wordt een analyse van de gesprekken De Gaulle/Adenauer en Adenauer/MacMillan niet in dit verslag verwerkt doch als een afzonderlijke aantekening hierbij gevoegd.